

عنوان مقاله:

کشف و تکامل صنعتی سبک ساز

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 24، شماره 81 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیاوش حق جو - استادیار دانشگاه مازندران

مصطفی میردار رضایی - کارشناس ارشد دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

سبکها در جریان طبیعی تحولات تاریخی تغییر می کنند و تکامل می یابند. در جریان این جاب هجایی و تغییر، برخی شاعران نقشی کلیدی و حیاتی ایفا میکنند. این شاعران برای رهایی از ابتذال و دوری از سنت های ادبی مکرر و مبتذل، به نوجویی می پردازند و با تلاش برای ایجاد گسستی میان خود و سنتهای پیشین، به خلق عناصر نو دست میزنند. این هنرمندان یا خود به خلق صنعتی تازه دست می یازند، یا صنعتی از اسلوب های پیشین را که به چشم دیگران نیامده است برمی گزینند و با تکامل آن، به سبک شخصی خود صبغه ای خاص می بخشند، یا با معرفی آن صنعت به شاعران دیگر سبک خود را می پرورند. حافظ نمونه بارز یکی از این هنرمندان است. این جستار می کوشد، ضمن به منزله صنعتی آمیغی و موجود، استعاره ایهامی کنایه تشریح دوباره صنعت (ب صورت ناخودآگاه و نه با علم به قضیه)، در شعر پیش از حافظ، نقش او در کشف جدی و تکمیل این صنعت و استفاده معتدل از آن و نیز انتقال آن به سبک هندی، که اوج به کارگیری این صنعت است، نمایان کند.

کلمات کلیدی:

سبک، صنعت، استعاره ایهامی کنایه، حافظ.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833520>

